

De familie Kunz waren de gasten van Mhofu: 20-12-2009 t/m 1-1-2010.

Hoi Wilma en Ivo,

Het was een vakantie om nooit te vergeten. In Zuid Afrika werd het 2010.

De reis met Swiss Air via Zurich is goed verlopen. Een tip voor iedereen die reist met kinderen. Zurich is ook echt een goed georganiseerde luchthaven. Het overstappen verliep soepel. Ondanks de vertraging. Eenmaal in Johannesburg, redelijk uitgerust dus, stonden Yoram en Marieke al op ons te wachten. Het kersverse echtpaar had er al een heerlijke week in Kaapstad en omgeving op zitten. Met 2 auto's waren we snel op weg naar Mhofu. De afstand viel tegen. Op het laatst konden we gewoon niet meer. Echt afgereisd. Ondanks een gezellige lunch bij Millies (goede tip).

Norval en Mimmi: wat een aardige mensen. Toen wij op zondagnamiddag bij hun huis aankwamen, kwamen zij net uit de kerk. Het was vlak voordat het donker werd dus we togen snel naar Mhofu. Wat is Marloth Park groot zeg! Dat hadden we niet verwacht. Er kwam geen einde aan de Olifantweg. En ondertussen zagen we giraffes en zebra's en whartogs ... echt super! Simon wist niet wat hij zag! Eenmaal in Mhofu ons snel fris gemaakt, andere kleding aangetrokken en gaan eten bij Phumula. Een lodge/bar/restaurant in kerststemming met aardige bediening en een grote bar en een paar televisies. En als klap op de vuurpijl: regen en wind en onweer en geen stroom! De volgende dag de omgeving verkend en gezwommen. En boodschappen gedaan. Woensdag met Kobus op pad. Dit was een topdag. We hebben allen genoten. Leuke vent!

De dagen erna nog een paar keer zelfstandig Kruger in geweest. Iedere keer kwamen we Kobus weer tegen. En iedere keer voorzag hij ons van tips. Crocodile Bridge was open voor SUV 's. Dus spannend door het water rijden. Met name Yoram kon er geen genoeg van krijgen. Volgens mij heeft hij wel 3000 foto's gemaakt. Ik, Wanda, genoot vooral van het totaalplaatje. **De kleuren, de dieren, de lucht erboven, de geuren en de geluiden: vogels overal. Echt fantastisch. Ontroerend.**

Simon bleek heel goed wild te kunnen spotten. Hij zag vaak eerder dan wij wat er in de bosjes verscholen zat. Dan riepen wij 'Kijk, een buffel' maar dan zag hij dat het een gnoe was. Hij heeft het fantastisch gevonden. Voor onze dochter Anna, 8 jaar, was de vakantie minder geslaagd. Ze heeft autisme en heel veel ging gewoon aan haar voorbij. Pas de laatste dag toonde ze interesse voor een kudde zebra's en durfde ze een zebra een appel te geven.

Voor mij was het allerleukste deze vakantie dat mijn vriendin Marieke (dus 2 Marieke's!) met haar gezin onverwacht langskwam. Ze reizen al een paar maanden door Afrika (Kaapstad, Namibië, Botswana, Mhofu, Swaziland, Mozambique en dan straks weer dwars door ZA naar Kaapstad waar familie wacht) en ze 'waren in de buurt'. Zie voor de belevenissen van Rob en Marieke de site www.africampers.reismee.nl. Een prachtig avontuur voor een prachtig gezin. Het was voor mij een onvoorstelbaar mooi moment om met mijn vriendin bij Mhofu Oud en Nieuw door te brengen. We zaten in de boma bij een vuur. Er waren veel torren, er kwam een zwijn voorbij en een aapje. En veel wijn. En verder was het doodstil alleen maar Afrika en vriendschap en een prachtige herinnering erbij. Voor in mijn top 5.

Ik las ergens in een artikel: De familie Lauteslager woont in Nederland maar is thuis in Afrika. Nou dat begrijp ik grotendeels. Zuid Afrika gaat in je bloed zitten. Dit was mijn tweede keer en **ik kan niet wachten terug te gaan. En in dit prachtige land hebben jullie je eigen plek! Mhofu is duidelijk met liefde ingericht en onderhouden en wordt met trots verhuurd. In de hoop ook anderen verliefd te laten worden op de prachtige natuur aldaar.**

Jullie mogen terecht trots zijn op zo'n prachtig bush-huis. Wij vonden het er fantastisch, de airco, de goede bedden en de nieuwe badkamers. En natuurlijk het buitenleven. Want daar draait het om. Je leeft buiten. December regentijd. wat ik me niet had beseft was het enorme aantal insecten dat dit met zich mee zou brengen. En wat wij ook hadden Een bobbejaanspin. Ook dat is Afrika. De wasvrouw legde later uit dat het hier echt een giftige spin betreft. Voordeel regentijd: heel veel jonge dieren. Babyolifantjes van 1 of 2 weken oud. Prachtig om te zien. Onvergetelijk. En een babyzebra in de tuin met alleen nog maar donshaar. En babyzwijntjes bij het zwembad. Geinig. Ik at een broodje, Pieter checkte zijn mail, Anna speelde met jullie rekenmachine en Simon zwom. En tegelijkertijd liep er een zwijn met jongen rond. Ook op de veranda: een witte kikker. Elke avond hield hij ons gezelschap. Zittend op de buitenlamp en etend van de vele insecten. Toen hij (of zijn broertje) op een van de stoelen zat, waren we minder blij. Ook witte kikkers blijken giftig. Hier komt wellicht de scheldnaam gifkikker vandaan?

Ook in Lionspruit een mooi avontuur beleefd. Er lag een vers zwijnen-lijk en daarbij diverse marabu's en gieren. Hoe luguber het klinkt, het was een bijzonder moment. In alle stilte (zelfs de kinderen hielden zich respectvol stil) maakten wij hier prachtige foto's van deze niet zo mooie vogels en van hetgeen waarvoor zij op de wereld zijn (kadavers oppeuzelen). Het viel mij op: gieren zijn echte mannetjesputters. Borst vooruit, zich groot maken, veel kabaal Geinig.

We hebben een paar keer goed gegeten. Ook slecht. De supermarkt Spar in Komatipoort is ook prima. Ook bijzonder om te zien: de uittocht de dag voor Kerst van Mozambikanen die werken in ZA naar Mozambique. Het was een ware Exodus. Er stond een lange file in de hitte van auto's die soms 3 meter waren uitgebouwd links en rechts en voor en achter en dan zaten er ook nog mensen in en bovenop de auto. Rechts woedde een bermbrand maar dat weerhiel de ZA politie er niet van flink te controleren. Wij waren wit en hadden een huurauto en mochten doorrijden. Een raar gevoel.

Om een en ander samen te vatten: Super! Mhofu, game-ranger Kobus, Kruger, jullie bankje aan de rivier (wow!), de (jonge) dieren, wijnen, koud bier, geluiden van wilde dieren in de nacht. Mhofu en Zuid Afrika hebben echter een onuitwisbare indruk op ons gemaakt. Yoram en Marieke willen zeker nog eens terug. En dat is ook mijn wens. Simon heeft sinds Afrika de wens om Ranger te worden. Mama ziet liever dat hij boswachter wordt of een ander manier vindt om zijn liefde voor dieren en natuurbehoud bij het publiek te brengen.

Bedankt dat we in Mhofu mochten verblijven.

Familie Kunz, Den Haag/Nootdorp

